

HET NESTBE

Informatieblad voor leden van buurtvereniging "Het Schildersnest" Bergen

Voorwoord

Het is winter, zeggen ze. Een paar weken geleden schreef ik: Het winterseizoen van de vereniging draait al volop, de herfst draait ook mee. Een rare herfst! In het bos en in de tuin zie je nog veel groen en dat doet aan de zomer denken. Je zou dit jaargetijde dus een zomerherfst kunnen noemen. Ook liggen er duizenden gekleurde bladeren op de grond en ze vallen nog steeds. Dus: een herfstherfst. Zelfs het kunstgras onder de speelwerktuigen van de school doet mee: heel veel van het gras is nog groen, maar onder de rekstokken kleurt het al rood. Het wordt dus een strenge winter, want je denkt dan natuurlijk meteen aan de eeuwenoude oosterse wijsheid: "Kunstgras rood, ijs in de sloot." Er zijn ook veel kale bomen en er waren al sneeuwstormen, kou en vorst. Deze herfst kan dus net zo goed een winterherfst heten.

Wie dan ook, de kletschienkwisavond op 14 oktober is een succes geworden. Mia ten Haaf wist twee eerste prijzen te behalen. Verder op kun je een verslag van haar lezen over de avond.

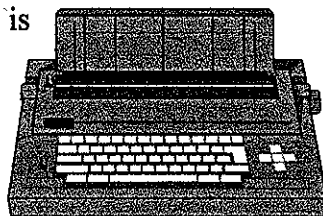
Wist je, dat de oude Egyptenaren Amerika hebben ontdekt? Lees maar verder!

Wat je verder nog kunt vinden? Een hele serie verslagjes van diverse kinderen over de bowl- en lasergame-avond. Gezien het aantal enthousiaste stukjes, was het een erg geslaagde avond.

Ook Sinterklaas en zijn jongste Piet laten zich nog even horen. De familie Oomen bedankt die twee nog voor hun bezoek.

Inmiddels heeft het bestuur ook niet stil gezeten en na de mededeling, dat de oudejaarsborrel al heel dicht bij is, rest de redactie nog u heel prettige feestdagen, een gezellige jaarswisseling en een voorspoedig 2006 te wensen.

O ja, denk bij het afsteken van uurwerk niet alleen aan je vingers, maar ook aan de huisdieren!

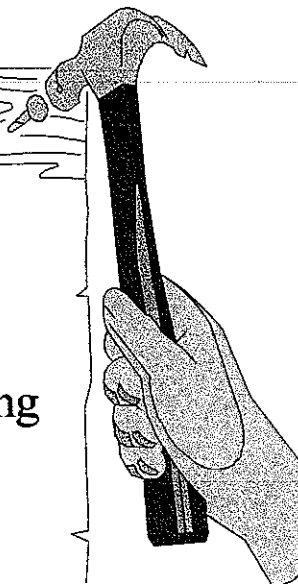

DE REDACTIE

Wij feliciteren:

De familie de Frankrijker met de geboorte van hun dochter Suus

Denk aan de algemene ledenvergadering op 13 februari 2006

No. 4

In dit nummer van
Voorwoord
Prikbord
Het ei van Columbus
Geboorte
Het winterseizoen geopend
Afmeldingen / verhuizingen
Ik geef de pen aan
Lasergamen
Duits
Sint en Piet
Opgave Oudejaarsborrel
Colofon
Redactie adres Huub van Zuylen Jozef Israëlstraat 11 E-mail hvanzuylen@hetnet.nl
Redactie Huub van Zuylen Klaas Groot
Volgende nummer
Het eerstvolgende nummer (9-1) verschijnt Maart 2006
Kopij
Uiterlijke inleverdatum van kopij Vr. 24 febr. 2006

Het ei van Columbus

U luistert naar Een Kleintje Groot en u spreekt met Klaas Groot.

Natuurlijk heeft u op school geleerd: 1492, Columbus ontdekt Amerika. In zijn tijd was de wereld nog een plat vlak, tenminste. Die opvatting schreef de Katholieke kerk voor. Als je met een schip door zou varen, viel je in een helse vuurzee. Alleen de geleerde Gallilei was het met die mening niet eens en bewees, dat de aarde rond was en bovendien, dat de aarde om de zon draaide en niet de zon om de aarde. Hij moest zijn stellingen herroepen, maar toen hij de rechtszaal verliet, draaide hij zich om en zei: "En toch draait ze." Columbus kende de nieuwe theorie en zag een nieuwe mogelijkheid om langs een kortere weg dan die om Afrika, door steeds naar het westen te zeilen India te bereiken. Hij was een Italiaan, woonde in Lissabon en vroeg de Portugese koning toestemming de poging te wagen. Zijn verzoek werd afgewezen, maar later mocht hij van de Spaanse koningin Isabella toch vertrekken.

Hij kon bijna geen bemanning krijgen, want niemand was er zeker van, dat de aarde echt rond was. Tenslotte moest hij vertrekken met een aantal veroordeelde misdadigers. Na een lange tocht zagen ze land en ze werden ontvangen door roodgeverfde mensen. Het land was, dacht hij, India, de mensen noemde hij Indianen.

Zo omstreeks 1950 bestonden er theorieën, dat de Egyptenaren in de oudheid al in Amerika waren geweest, maar de meeste geleerden verwierpen die opvattingen. Het was onmogelijk, dat de Egyptenaren de Oceanen over een zo grote afstand zouden hebben kunnen bevaren. Eén geleerde en ontdekkingsreiziger, Thor Heyerdahl, was op een expeditie in Bolivia en Mexico, en ontdekte, dat de Indianen daar dezelfde rieten boten gebruikten, die hij ook had gezien op afbeeldingen op de Paaseilanden en op de wanden van een grafkelder van een Egyptische farao. Heyerdahl bewees allerlei theorieën graag proefondervindelijk en hij besloot zo'n papyrusboot nauwkeurig na te maken met behulp van de oude afbeeldingen. Hij was geen avonturier en bereidde zijn expeditie heel nauwkeurig voor. Zijn theorie was, dat de culturen van de Maya's en de Azteken door de Egyptenaren geïmporteerd waren. Papierdeskundigen zeiden, dat het riet hoogstens twee weken stand zou houden, maar Heyerdahl zette door. De papyrusstengel is van onder 50 cm dik en loopt taps toe. Van onder werden de stengels strak dicht gebonden, zodat de

lucht in de holle ruimten bleef. De boot kreeg een hut, een mast met een zeil en in plaats van spijkers werden touwen gebruikt, net zoals op de afbeeldingen. Hij noemde het schip, naar de Egyptische zonnegod, Ra.

Bijna hadden hij en zijn bemanning het doel bereikt, toen de Ra verging. Een tweede poging met de Ra II slaagde wel. Hij schreef over zijn tocht een interessant, spannend boek met foto's van de reis: "De Ra Expeditie."

Maar hoe zit het nou met dat ei? Wel, tegen Columbus werd gezegd, dat het even onmogelijk was eindeloos naar het Westen te varen, als een ei op de punt neer te zetten. Columbus nam een ei (waarvandaan weet ik ook niet), tikte het even op de tafel en daar stond het!

Klaas

Geboorteb Bericht

Geboren

op 8 oktober 2005 om 13.46 uur
onze prachtige dochter en mijn zusje

Suus Franske

Suus is 54 cm lang en weegt 4140 gram

Knuffeltante & knuffeloom
Gerrit & Alex Ebbing

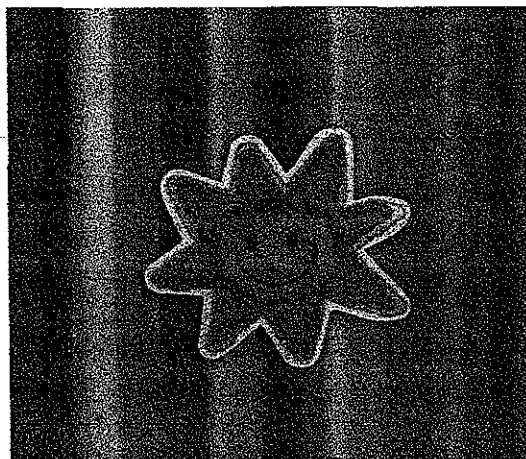
Paul, Linsie & Puck de Frankrijker

Paulus Potterstraat 22

5854 EZ Bergen

0485 343103

Bel ons even als je Suus wilt bewonderen
Linsie en Suus rusten van 12.00 tot 15.00 en na 21.00 uur

Wij feliciteren Paul, Linsie en Puck met de geboorte van Suus en heten haar van harte welkom in "Het Schildersnest"

Het winterseizoen geopend

Op 14 oktober was de opening van het winterseizoen van de buurtvereniging. Het was een gezellige avond.

Er waren 41 leden aanwezig. Jos opende de bijeenkomst met een hartelijk welkomstwoord en daarna werd er direct koffie met cake geserveerd. De locatie in de St Jozefschool leent zich bijzonder goed voor een bijeenkomst als deze.

Na een half uurtje gezellig praten werd er een kwis gehouden, die was georganiseerd door Jos. Iedereen nam er aan deel. Het bestuur had weer heel veel prijzen gekregen, zodat er voor iedereen iets was.

Na een rustpauze kwamen er twee kienronden. Ook hieraan waren mooie prijzen verbonden. Ik behaalde twee keer de eerste prijs, te weten een diner voor twee personen bij restaurant Walen in Siebengewald en een tegoedbon van Den Asseldonck voor een acht personen(!) koude schotel. Het was eigenlijk wel een beetje te veel van het goede.

Na een glaasje "voor elk wat wils" met diverse hapjes werd de avond om 11 uur gesloten. Zowel het spelprogramma als de verzorging was ook deze keer weer perfect!

Mia ten Haaf

Afmeldingen

De volgende leden hebben zich afgemeld als lid van Het Schildersnest

Nico Kater
Gees Kater
Jenny Ruhl
Bart Ruhl

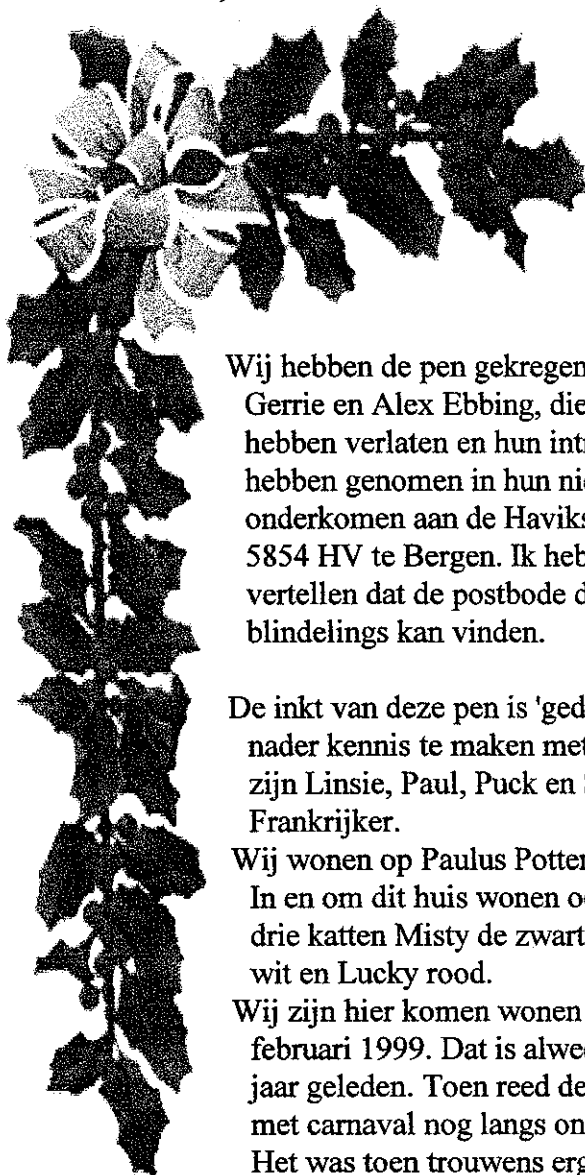
Wegens verhuizing zullen ook de volgende leden van de ledenlijst verdwijnen

Evelien Kole
Gerrie Ebbing
Alex Ebbing
Stephanie Wijers

Het bestuur

IK GEEF DE PEN AAN

Hallo allemaal,

Wij hebben de pen gekregen van Gerrie en Alex Ebbing, die het nest hebben verlaten en hun intrek hebben genomen in hun nieuwe onderkomen aan de Havikstraat 12, 5854 HV te Bergen. Ik heb me laten vertellen dat de postbode de weg al blindelings kan vinden.

De inkt van deze pen is 'gedrukt' om nader kennis te maken met ons. Wij zijn Linsie, Paul, Puck en Suus de Frankrijker.

Wij wonen op Paulus Potterstraat 22. In en om dit huis wonen ook onze drie katten Misty de zwart, Joery de wit en Lucky rood.

Wij zijn hier komen wonen in februari 1999. Dat is alweer zeven jaar geleden. Toen reed de optocht met carnaval nog langs ons raam. Het was toen trouwens erg koud.

Linsie werkt twee dagen in de week als afslankconsulente bij Bodystyling in het gelderse Elst. Naast de opvoeding van onze kinderen houdt zij van WC's poetsen, badkamers soppen, keukens dweilen en overige bezigheden met een ragebol. Paul werkt vier dagen in de week als Coördinator informatievoorziening bij het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden in Houten. Hij zet elke dinsdag de vuilnisbak aan de straat en hij speelt op woensdagavond badminton in Boxmeer. Puck is ons oudste meisje. Zij wordt 13 januari vier jaar. Dan begint ze op de Klimop bij Juffrouw Judith en Juffrouw Mieke. Puck puzzelt graag. Ook speelt zij graag buiten met haar vriendjes, vriendinnetjes, poezen en haaievissen. Sinds 8 oktober hebben wij er een meisje bij. Zij heet Suus. Dat zullen jullie wel gezien hebben aan de mooie olifant die in de tuin heeft gestaan. Als reclame inkomsten van een bekend speelgoedbedrijf

XX

Spelen

Ik vond het heel leuk ik ga volgend jaar weer mee.

Van Jesse Bleeck

Ik vond het bowlen en het lasergame heel leuk

Ik vond lasergame het leukst.

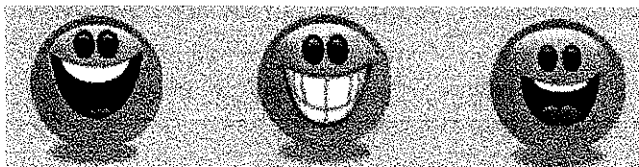
Volgend jaar ga ik weer mee!

Groetjes van Renee Bleeck

XX

We zijn pas met de buurt naar het bowlen en laserschieten geweest.

Met het laserschieten moest je eerst in een lift die trilde af en toe. Toen was de lift klaar en toen moest je een kleur pak uit kiezen. Ik was blauw. Toen ging je in een donkere ruimte met overal gangen. Als je was geraakt, moest je tien seconden stil staan en op het laatst wisten we de weg niet meer.

Groetjes Dirk

XX

Cosmic bowling en lasergame

Op Vrijdag 7 oktober om 17:15 moesten we ons verzamelen bij Monique Bleek voor het "Cosmic Bowling en Lasergame". Ik zat bij Bertie Gramser, Joep Gramser, Bart Buddiger en Jesse Bleek in de auto. Daar aangekomen gingen we eerst bowlen. Er werden 3 groepen gemaakt, ik zat bij Stan Remmen, Jorn Remmen en Joep Gramser. Jammer genoeg ben ik niet zo goed in bowlen en heb ik dus ook geen een keer gewonnen. We hadden genoeg tijd voor twee hele potjes. Na het bowlen moesten we een trap op en een gang binnen wat een ruimteschip moest voorstellen. De grond trilde helemaal. We kregen als eerste een film te zien over het lasergamen. Daarna gingen we verder en moesten we onze "pakken" aantrekken met daar aanvast de laser-pistolen. Ik hoorde bij team blauw en mijn naam was 50 Cent. Ik moest de rode en gele groep proberen af te maken. Het was daarbinnen wel mooi. Jammer dat de tijd zo snel voorbij ging, maar ik zou het de volgende keer wel langer willen doen! Toen het laser-gamen was afgelopen moesten we

weer terug. We kregen toen op een tv-scherf te zien als hoeveelste je was geëindigd. Ik was 12e van de 32.

Tenslotte kregen we een briefje waarop stond wie je allemaal had doodgeschoten, hoe vaak je had geschoten, hoeveel je er had geraakt, hoe vaak je zelf was geraakt, enz. Mijn score was 6050 voor het blauwe team. Het blauwe team had in het totaal 65400 punten, en... we waren 1e van het spel! Het was een leuke avond!!!

Groetjes, Camiel Derkx

Duits

Das wollte ich net sagen

Duits? Dat kan toch iedere Nederlander.

Mijn vrouw en ik spreken een aardig mondje over de grens, al zeg ik het zelf. Ze zijn wel eigenwijs hoor, die Duitsers. Denken altijd dat ze het beter weten. Ze doen alsof ze je niet begrijpen of ze lachen je zelfs uit.

Laatst waren we een weekendje in Duitsland.

Ik wilde een biertje kopen, bij zo'n kraampje op straat, 'Wir haben nur Dosen, zegt de verkoopster. 'Wat, een hele doos vol bier!', roept Bep, 'Nou ja, wat kan het ons ook schelen.'

'Eine oder zwei' vraagt dat vrouwtje. Een brutaal mens heeft de halve wereld.' 'ein Doos ist genug', zeg ik. Zet ze vervolgens een blikje bier op de toonbank. 'Ho, ho', zeg ik, 'und wo ist de rest?' 'Möchten Sie noch mehr Bier'; vraagt ze. Hier gegenüber im Supermarkt gibt es Kisten.'

Dat is nou typisch Duits he, Je vraagt om een biertje en ze proberen je een hele doos of zelfs een kist aan te smeren. En als het er op aankomt, krijg je het niet eens.

We gingen even zitten met ons blikje bier, aan zo'n lange tafel. Komt er een oudere man aan. 'Ist hier noch ein platz frei', vraagt hij. 'Es ist hier so schön schattig, Oder wird es Ihnen vielleicht zu eng?' 'Schattig' vond ik wat vreemd uitgedrukt, maar goed, eng vond ik die man in elk geval niet. Hij zag er heel betrouwbaar uit, 'ja hoor', zeg ik, 'gehen Sie ruhig sitzen.'

Maar Bep zat het toch niet helemaal lekker, dat zag ik wel. 'Wissen Sie wo wir hier gut essen können?' vraag ik na een tijdje, om de spanning was te breken. 'Kommt d'rauf an', zegt hij. 'Möchten Sie was deftiges oder wollen Sie lieber was leichteres essen?' 'Oh nein, nicht deftig!', zeg ik, 'wir sind nur einfache Menschen.'

Keek die man ons vreemd aan zeg. 'Also lieber was leichteres?' Nou houden wij beiden wel van een stevige hap, maar ja, die man haalde alles door elkaar. Dus zijn we er maar niet verder op doorgegaan.

Bep wilde even naar huis bellen, vragen hoe het met de kleinkinderen is. 'Wissen Sie wo wir hier bellen können?' 'Bellen', zegt die man en begint ineens hard te lachen. 'Von mir aus tun Sie es genau hier, hahaha....., wafwaff'

'Jetzt noch schöner', roep ik, 'Werden wir soms brutaal?' 'Brutaal, zegt-ie, 'wovon reden Sie? Ich erlaube mich doch nur einen kleinen Scherz. Wiso möchten Sie bellen, wafwaf?' En toen werd ik kwaad, he. Je kunt met mij heel ver gaan, maar me als een hond laten behandelen.

Wir fragen nur wo ein Telefon ist, und dann sowas. Verschwinden Sie lieber! 'Telefon? Ach, Sie möchten anrufen? Dann war es wohl ein Missverständnis.

Da an der Ecke ist das Postamt, dort können 'Sie: anrufen. Entschuldigen Sie bitte. Lassen Sie mich noch ein Bier für uns alle holen. 'Nou ja, dat was ineens toch wel weer aardig, dus zijn we nog maar even blijven zitten.

'Haben Sie Kleinkinderen', vraagt Bep.

'Ich? In meinem Alter? Nein, meine Kinder sind schon gross. Aber ich habe zwei Enkel.'

Wat dat er nou mee te maken had, we hebben allemaal twee enkels, nietwaar. 'Wir haben vier Kleinkinderen', zeg ik, de eine noch schlimmer dann de andere. 'Wieso, sind sie so böse?' Waarom zouden die kinderen nou boos zijn?

'Nein, ich wollte nur sagen, sie wissen schon soviel, echt schlimme Kinder!'. probeer ik het nog eens.

'Meine beiden Enkelkinder sind sehr brav. Aber das Mädchen ist manchmal richtig stur.'

'O ja? Ein halbe Junge?' 'Nein, nein, sie ist schön ein richtiges Mädchen, sie liebt süssliche Farben und Kleidchen.'

'Warum sagen Sie dann, dass sie stur ist? 'Na ja, sie möchte immer ihren willen durchsetzen. Ich hatte zum Beispiel beiden eine Tafel Schokolade geschenkt und'; 'Was, ein ganze tafel voll Chocola?' 'Es war aber eine kleine Tafel.'

Bep en ik keken elkaar aan. We hadden er opeens allebei genoeg van. Het was echt een beetje een enge man.

'Wir müssen jetzt leider gehen', zeg ik, 'terwijl we opstaan 'Es war sehr nett mit Ihnen zu reden,' 'Ja das wollte ich auch net sagen.'

'AufWiedersehen,'
'AufWiedersehen.'

Fam. Kole

Sint en Piet

Brief van Sint

In de zomer ben ik in Spanje heerlijk tot rust gekomen,

Waar ik ook af en toe over Het Schildersnest kon dromen.

Daarom was ik ook blij dat het december was, En de Pietjes waren weer in hun sas.

Zondag 4 december gingen we naar Het Schildersnest toe.

Eigenlijk was ik het stilzitten in Spanje wel moe. Ik had dit jaar de jongste Piet bij mij

En oh, wat was hij blij,

Want bij acht gezinnen op bezoek gaan, Dat was voor deze Piet een wereldbaan.

Maar ja, als je ook al die blijde kindergezichten ziet, Dan snap ik als Sint heel goed deze "Piet".

Ook kleinkinderen, oma's, opa's en een ouder echtpaar dat Bonfire berijdt,

Waren zeer verrast en verblijd.

Dus hebben de jongste Piet en ik samen eens overlegd,

En tegen elkaar gezegd:

"We komen volgend jaar weer!"

Je hoort op tijd hoe en wanneer.

Groetjes van Sinterklaas en zijn jongste Piet

Sinterklaas

Toch nog onverwachts mochten wij bezoek krijgen van Sinterklaas. Onze vijf kleinkinderen waren geheel verrast. Piet klopte op het raam en jawel: de echte Sinterklaas en Piet kwamen binnen. Onze oudste kleinzoon (die zelf verkleed was als Sint) mocht de echte staf vasthouden, je had dat snoetje moeten zien, geweldig!

Dit was een leuke verrassing. Sint en Piet bedankt en tot volgend jaar!

De familie Oomen.